

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 22

Číslo 7,8

ČERVENEC - SRPEN 2022

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí
Připravujeme
Přečetli jsme za vás
Zdraví
Bylinky
Příspěvky
Fotografie z akcí
Kdo vymyslel
Trénování paměti
Lidské osudy
Horoskop
Křížovky
Zasmějte se s námi
Kronika
Citáty

[illegible]

pp

- Připravujeme v měsíci ČERVENCI, SRPNU***

[illegible]

- # ***Mše Církve římsko – katolické***

v kapli sv. Josefa v 1. patře

Ohlédnutí za červnem

- Setkání s dobrovolníky
- Tvořivé dílny
- Procvičování paměti
- Dopoledne s harmonikou pana Lněničky – 2.6.
- Setkání s dětmi z MŠ Demlova – rozloučení před prázdniny- 9.6.
- Kavárnička – 21.6.
- Kadeřnické služby – 14.6.
- Canisterapie
- Důchody – 15.6.
- Skupinová cvičení
- Sportovní hry
- Procházky a posezení v zahradě

Připravujeme v měsíci červenci a srpnu

- Tvořivé dílny
- Procvičování paměti
- Filmové hodinky
- Skupinová cvičení
- Canisterapie
- Důchody – 15.7. a 15.8.
- Harmonika paní Fialové
- Procházky a posezení v zahradě
- Poník Emil – návštěva terapeutického poníka – 26.7. a 16.8.
- Setkání s dobrovolníky

Mše svatá v měsíci červenci a srpnu
proběhne ve **středu 13.7. a 27.7. a 10.8. a 24.8.**
ve 14.15 hodin ve společenské místnosti ve druhém patře.
Slouží římskokatolický kněz Václav Kříž.

Poznáte své rodiště?

Obec jsou obcí nacházející se na západě Moravy, v okrese Třebíč v Kraji Vysočina 6 kilometrů západně od centra města Třebíče a 3,5 kilometru od jeho západního okraje.

..... leží na severním svahu Zadní hory směrem do údolí Stařečského potoka, nadmořská výška obce je 510 až 490 metrů nad mořem. Obcí protéká Markvartický potok.

Žije zde 338 obyvatel. První zmínka o obci se nachází v Moravském zemském archivu v Brně a pochází z roku 1358. Obec patří do správního obvodu obce s rozšířenou působností Třebíč.

Severně od obce vede ve východozápadním směru silnice I/23 z Brna do jižních Čech. Ve stejném směru prochází po jižním okraji obce silnice II/410 z Třebíče přes Želetavu a Jemnici na rakouské hranice.

V severovýchodním směru prochází kolem obce ze západu železniční trať Znojmo–Okříšky původně spojující Vídeň s Prahou. Na katastru obce ale neleží ani železniční stanice, ani zastávka, jelikož 500 metrů jižně od obce je umístěna stanice Stařeč, původní třebíčské nádraží, která se současně nachází 1,5 km od městyse, jehož název nese.

Sousedními obcemi sídla jsou Stařeč, Hvězdoňovice, Krahulov a Markvartice.

Historie

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1358, tehdy se ještě obec uváděla jako Těchočovice, podle jména Těchoč. Čechočovice se uvádí až v roce 1447. V době 14. a 15. století byla obec samostatná, zpočátku patřila obec pánům z Čechočovic, již v roce

1371 byla část obce prodána Bočkovi ze Slavic (ten však je uváděn jako Boček z Čechočovic), zbytek obce pak zakoupil až roku 1386. Rodu Bočka z Čechočovic obec patřila až do roku 1493. V roce 1493 byla obec prodána bratrům Kryštofovi a Heřmanovi z Rochova.

V roce 1499 pak byla obec prodána Zdeňkovi a Burianovi z Valdštejna, posléze patřila obec Zdeňkovi Brtnickému, ale tomu pak byla obec konfiskována za jeho roli ve stavovském povstání. Po roce 1622 pak obec patřila podplukovníkovi Cerbonimu, ale roku 1643 po bitvě Švédů o Sádek byla obec téměř zničena. V roce 1678 pak obec získali Waldorfové a ke konci 18. století pak obec získaly Chorynští. Těm pak obec patřila až do roku 1945. V roce 1920 byla v obci založena škola.

Do roku 1849 patřily Čechočovice do sádeckého panství, od roku 1850 patřily do okresu Jihlava, pak od roku 1855 do okresu Třebíč. Mezi lety 1980 a 1990 byla obec začleněna pod Stařeč, následně se obec osamostatnila.

<https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cecho%C4%8Dovice>

Barokní zámek Jaroměřice nad Rokytnou

patří k nejmohutnějším architekturám 1. pol. 18. stol. u nás i v Evropě. Řadí se mezi nejnavštěvovanější památky Vysočiny.

Původní středověká tvrz byla koncem 16. stol. Přestavěna na renesanční zámek, který se dochoval ve zdivu nynější barokní budovy. Do barokní podoby byl zámek přebudován za nejvýznamnějšího rodu, který vlastnil jaroměřické panství, Questenberků v letech 1700 - 1737. Projekt přestavby vypracoval známý rakouský architekt J. Prandtauer.

Současně s budovami vznikla i zámecká zahrada francouzské typu. Na druhé straně říčky Rokytné, na jejích březích se park rozkládá, pokračuje rozsáhlá část v anglickém stylu.

Ve své nejslavnější době byly Jaroměřice nad Rokytnou centrem kulturního života, který zde organizoval Jan Adam Questenberk (1678 - 1752). Jaroměřice tehdy měly velkou knihovnu, galerii, divadlo a vlastní kapelu. Kapelníkem zámecké kapely byl také známý český hudební skladatel František Václav Míča, který je autorem vůbec první české opery O založení města Jaroměřic.

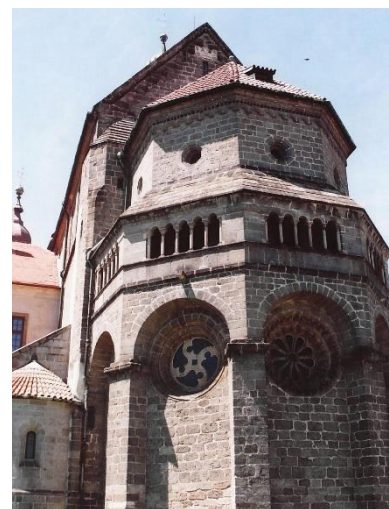
Zámecká instalace je stylovou rekonstrukcí barokního sídla i interiéru 19. století. Jednotlivé místnosti jsou zařízeny podle jejich bývalých funkcí a navráceny účelům, ke kterým dříve sloužily. Jsou v ní také zastoupeny dobové hudební nástroje a další mobilie související s hudebním životem na zámku, jako připomínka slavné hudební minulosti. V blízkosti barokního zámku Jaroměřice nad Rokytnou lze navštívit farní kostel sv. Markéty, postavený spolu se zámkem v duchu vrcholného baroka.

Hračky z půdy

Výstava starožitných hraček je volně přístupná, bez průvodce a bez dlouhého čekání na prohlídku. Můžete vidět starožitné panenky, jejich cestovní kufříky a veškeré vybavení na cesty, plyšové medvědy, kočárky, pokojíčky, kuchyňky, parní stroje, stavebnice, vláčky a další. Celkem si prohlédnete přes 200 exponátů.

Bazilika sv. Prokopa v Třebíči

promlouvá o kráse středověké architektury, o velikosti myšlenky a dovednosti stavitelů, o zbožnosti mnichů i štědrosti světských mecenášů. Právě klášteru, druhému nejstaršímu sídlu benediktinů na Moravě, vděčí za svůj vznik i město Třebíč.

Rozhodnutí o výstavbě kamenného kostela na místě původního dřevěného pochází z počátku 13. století. O bohatství zdejšího konventu vypovídá nákladná a impozantní bazilika, která tehdy byla zasvěcena Nanebevzetí Panny Marie.

V první polovině 15. století se však proti bohatství kláštera obrací nejprve husitská vojska, o několik desítek let později pak u místního opata nachází azyl Viktorin, syn českého krále Jiřího z Poděbrad, na něhož zaútočil uherský král Matyáš Korvín. Klášterní zdi sice na rozdíl od města uherskému řádění odolají, ale trvání konventu se přesto chýlí ke konci.

Majetky jsou zastaveny a začátkem 16. století mniši pod novou světskou vrchností toto místo opouštějí. S úpadkem kláštera postupně utichají i modlitby v kostele.

Doba reformovaných náboženských směrů starému klášternímu životu nepřeje. Noví zámečtí páni, rod Osovských z Doubravice, pečují více o hospodářský vzestup panství, pobořený klášter přestavují na pohodlné renesanční sídlo a kostel využívají jako zázemí pro fungování hospodářského dvora. Bazilika slouží k ustájení koní, krypta, dřívější místo posledního odpočinku mnichů, je znesvěcena a její stálá teplota ideálně využita pro uložení piva z vrchnostenského pivovaru.

Opětovné povznesení baziliky přináší teprve barokní rekatolizace, v naší historii často neprávem spojená pouze s duchovním útlakem a germanizací slovanského ducha. Na počátku 18. století je bazilika na popud hraběte Jana Josefa z Valdštejna navrátna původním bohoslužebným účelům a po velkorysé opravě nově zasvěcena sv. Prokopovi. Původní středověká stavba s prvky románskými a gotickými tehdy byla upravena ve stylu barokní gotiky, přestavbu navrhl přední český stavitel František Maxmilián Kaňka. Poslední etapu stavebního vývoje dovršil teprve počátkem 20. století jeden z nejvýraznějších představitelů moderního restaurátorství a památkové péče, architekt Kamil Hilbert.

Pro svou architektonickou jedinečnost byla bazilika sv. Prokopa zapsána v roce 2003 na seznam chráněného kulturního dědictví UNESCO.

MAFLD je tedy součástí komplexního klinického obrazu pacienta. Bez obezity, nezdravého životního stylu a s ním spojených chorob, zejména vysokého cholesterolu, by v těle pacienta tato choroba nevznikla. Lze ji tedy nazvat

Ruku v ruce tedy s ní jde vysoký krevní tlak, diabetes nebo dyslipidémie, tedy často nemoci, které ovlivňují metabolismus. „*V játrech se jejich projevy promítanou hromaděním tuku, což se označuje jako steatóza,*“ dodává farmakolog. Tuk se do jater dostane z těla obézního člověka, ale část si také játra vytvoří sama.

Funkce jater a jejich nezastupitelnost v lidském těle

- ## Tukovou chorobou jater trpí každý 4. člověk

Samotný pacient nemá příliš šancí tuto chorobu odhalit, protože nemoc se nijak výrazně neprojevuje. Může ji provázet únava, zhoršená koncentrace nebo zvýšení tlaku v pravém podžebří, jenže tyto příznaky jsou průvodním

jevem i mnohem banálnějších stavů, navíc ve shonu běžného dne je člověk lehce přehlédne.

„Problematické je, že hromadění tuku v játrech zůstává dlouhá léta bez příznaku. Může tedy trvat i několik desítek let, aniž by jej pacient zaznamenal,“ upozorňuje Jiří Slíva. Jenže pozdní odhalení nemoci s sebou nese riziko trvalého poškození jater. *„Ve ztukovatělých játrech může začít probíhat zánět, který někdy skončí až jejich selháním či cirhózou, tedy ztvrdnutím. Navíc je zde i zvýšené riziko jaterního karcinomu,“* dodává lékař. A tyto nemoci již pacient pocítí, jenže na léčbu MAFLD je v tu chvíli už pozdě.

Ztuknění jater lze odhalit při preventivních prohlídkách

Jak tedy tukovou chorobu jater odhalit? Jedině docházením na preventivní prohlídky. U dospělých je zdravotní pojišťovny proplácet jednou za dva roky. Při každé lékař odešle pacienta na odběr krve. V rámci jejího rozboru se provádějí i jaterní testy. MAFLD se projeví zvýšenou hladinou enzymů přítomných v jaterních buňkách. Pokud má pacient zvýšené hodnoty, měl by podstoupit další vyšetření.

Následuje řešení problému. Kdo by ale čekal, že bude mít podobu receptu s lékem, mýlil by se. MAFLD se pilulkami léčit nedá. Jedinou cestou je úprava životosprávy a změna životního stylu.

Prevence a léčba tkví ve zdravém životním stylu

Zdravý životní styl je ostatně nejdůležitější a jedinou možností prevence metabolické tukové choroby jater.

„Udržet játra v dobré kondici je i není složité. Nejúčinnější cestou je zdravá, vyvážená a pravidelná strava, vyhýbání se průmyslově zpracovaným potravinám a pravidelná fyzická aktivita, která pomáhá udržet tělesnou hmotnost pod kontrolou. V ideálním případě to znamená alespoň půl hodiny mírné nebo 20 minut intenzivní fyzické aktivity 3× týdně,“ Nemusí jít ale o dřinu v posilovně. Efektivnější je místo jedné hodiny týdně dření v posilovně či tělocvičně denně chodit. Doporučení Světové zdravotnické organizace říká, že bychom měli ujít nejméně 8000 kroků za den.

Pohyb je důležitý pro udržení tělesné váhy. Nebo kvůli jejímu snížení, protože redukce pomáhá průběh MAFLD přibrzdit, případně nemoci zcela předejít. Začít hubnout má podle nutriční terapeutky smysl v jakémkoliv věku. Je ale třeba počítat s tím, že mladším lidem se bude hubnout zřejmě snáze. Starší zase budou mít při dietě specifické potřeby, aby pokryli denní potřebu důležitých látek. Pro všechny ale platí, že pokud si sníženou váhu chtějí udržet, musí změnit svůj životní styl, a to dlouhodobě.

Zdroj: <https://www.vitalia.cz>

Kmín uleví kůži, žaludku i nervům: zkuste oblíbené kuchyňské koření také jako čaj

Kmín patří k nejčastěji používaným druhům koření, neobejde se bez něj maso, pečivo ani brambory. Svědčí nejen mlsnému jazýčku, ale klidní i trávení a nápomocný může být i v boji s dalšími zdravotními neduhy.

I když nejspíše pochází z Malé Asie, rychle se rozšířil a stal se součástí většiny světových kuchyní. Na rozdíl od řady exotického a vzácného koření byl dostupný všem, i v Čechách rostl kmín běžně na loukách. Brzy se tak lidé naučili využívat jeho chuti v kuchyni a účinků v lidovém léčitelství. Bylo by škoda, aby lety prověřené metody zapadly.

Uleví trávení

K jídlu se přidává nejen pro své aroma, ale i pro blahodárné účinky na trávení. „Velice dobře působí jako prostředek proti nadýmání. Ve střevech působí protikřečově,“ vysvětluje bylinkářka Jarmila Podhorná. Kmín zvyšuje produkci žluči i žaludečních šťáv a usnadňuje trávení i těžších jídel, jako je maso, zelí nebo luštěniny.

Zrníčka kmínu platí na zažívací potíže všeho druhu. Klidní rozbouřený žaludek po večírku plném alkoholu, ale i nevolnosti, které dokážou potrápít v těhotenství. Uleví při menstruačních křečích i kolikách malých dětí. Ideální je v takovém případě vyzkoušet kmínový čaj. Do hrnku vsypte čajovou lžičku drceného nebo mletého kmínu, zalijte vroucí vodou a nechte deset minut odstát. Poté scedte, dle chuti dosladte medem a pijte až třikrát denně. Dětem stačí třetina lžičky a jeden šálek čaje denně.

Zbaví kil navíc

Toužíte-li zhubnout, i vám může být kmín nápomocný. Před lety v jedné studii zkoumali jeho účinky na spalování tuků. Dáte-li si ráno ke snídani jogurt se

Ižičkou mletého kmínu, metabolismus by měl fungovat lépe. Ulevit by vám měl i v případě zadržování vody, patří totiž mezi močopudné byliny.

Pomáhá při rýmě i kašli

Kmín se pyšní antiseptickými a protiplísňovými účinky, může být řešením při zápachu z úst, povlaku na jazyku, ulevuje ale i při bolestech zubů. Může pomoci při respiračních onemocněních i astmatu, usnadňuje vykašlávání a zlepšuje dýchání. „Účinkuje rovněž jako přírodní antibiotikum, výrazně omezuje kvasné a hnilobné procesy ve střevech,“ vysvětluje bylinkářka Jarmila Podhorná.

Proti bolestem hlavy i při menstruaci

Blahodárné účinky má údajně kmín i na nervovou soustavu, před spaním klidní a pomáhá usnout. Zkuste ho i jako obklad při bolestech hlavy, čaj z něj zlepšuje krevní oběh a snižuje tlak a může bolest rychle odplavit. Pomáhá potlačovat křeče hladkého svalstva, i proto je čaj z kmínu skvělým tišícím nápojem při bolestivé menstruaci.

Olej na inhalaci i kožní potíže

Kmín pomáhá doplnit důležité minerály jako vápník, draslík a fosfor, nachází s v něm i kyselina listová a beta-karoten. Za jeho vůni a chuť odpovídají tzv. terpeny. „To jsou těkavé organické sloučeniny rostlinného původu, které v přírodě slouží ke komunikaci s okolím. Rostliny jimi lákají hmyz nebo odrazují škůdce. Díky procesu parní destilace se dají izolovat z rostlin tak, že výsledkem jsou čisté esenciální oleje, které mají široké využití v medicíně, přírodním léčitelství, kosmetice či drogerii. Kmínový olej se používá na kopřivku, ekzémy i kůži podrážděnou sluníčkem nebo požaháním rostlinami. Využívá se jak kmín kořený, tak i kmín římský, který má podobné účinky. Olej můžete inhalovat, tím také podpoříte dýchací cesty a trávicí ústrojí.“

Koření seniorů

V jídelníčku by neměl chybět především seniorům. S věkem se může schopnost trávit potravu zhoršovat a vhodně zvolené koření přetíženému zažívání pomůže. Kmín je ale prospěšný i v prevenci civilizačních chorob. Údajně napomáhá předcházet cukrovce i osteoporóze, posiluje žlučník i játra. Posiluje i po prodělané nemoci či při dlouhodobém stresu. Mimo jiné za tuto schopnost vděčí tzv. flavonoidům, sloučeninám s antioxidačními účinky.

Zdroj: <https://www.prozeny.cz/clanek/kmin-ulevi-kuzi-zaludku-i-nervum-zkuste-oblibene-kuchynske-koreni-take-jako-caj-80880>

Senioři dětem, děti seniorům!

To je hlavní myšlenka organizace Mezi námi, o.p.s., jejíž hlavní myšlenkou je setkávání dětí a seniorů, sdílení jejich zkušeností, radostí a příjemně stráveného společného času. V Třebíči je několik skupin dětí, seniorů, pedagogů a sociálních pracovníků, kteří se do tohoto programu zapojují opravdu s nadšením, a my za každou píli rozdáváme odměny!

Jako každý rok jsme zapojily ty nejlepší mezigenerační skupiny do soutěže NEobyčejný rok s Mezi námi. Každý měsíc skupiny tvořily podle inspirací našich měsíčních aktivit, vytvářely své vlastní nápady nebo se setkávaly a užívaly si společných chvil.

Přes překážky, které nás všechny potkávaly v covidové době, jsou ale tací, kteří se nezalekli ničeho. Všichni jsme věřili, že je cesta, jak být spolu, jak tu vzdálenost mezi námi zmenšit a udělat radost těm, kteří jsou tak blízko našim srdcím. Jsme velice hrdí na to, jak tito skvělí lidé dokázali podpořit něco, co má smysl, o to více v současné NEobyčejné době.

Proto mi bylo velkou ctí předat diplom za mezigenerační aktivity druhého pololetí Domovu pro seniory Koutkova-Kubešova a Mateřské školy Demlova v Třebíči. Stejně jak v prvním pololetí, opět se umístili mezi deseti nejlepšími skupinami v České republice a jsme na ně náležitě hrdí. Jsou důkazem toho, že když se setkávají generace, dějí se zázraky.

Ještě jednou srdečně gratuluji! Děkuji, že jste mezi námi! J

Jitka Nevřalová – koordinátorka projektu Povídej a Přečti Regiony

Vystoupení dětí z MŠ Obránců míru.

Tvoření s dětmi z MŠ Obránců míru.

Odpoledne s harmonikářem panem Lněničkou.

Narozeninová kavárnička. Hudba: Fialová a Švarc

Pétanque v zahradě.

Dopoledne s kytarou, pan Matějů.

V hobby klub ručních prací.

Výstava kočárků.

Na nádvoří třebíčského zámku.

Narození v červnu

Mezigenerační setkání

Pečeme pohoštění na kavárničku

Kdo vymyslel ...

Letní vtipy z roku 1909, které vás pobaví i dnes

původně vyšlo: Humoristické listy - 1909, autor neuveden.

Období prázdnin a dovolených se nezadržitelně blíží. Zajímá vás, jak toto období vypadalo před více jak sto deseti lety? Originální a rozhodně humorný pohled na léto vám přináší řada kreslených i psaných vtipů z roku 1909. Posud'te sami, zda i po tak dlouhé době dokážou pobavit.

V oddělené dámské plovárně.

„Tak pěkně mi to sluší a vidějí mne jen ženské. — Už kdyby litaly vzducholodě...“

Z vesnice u Prahy.

„Pán bůh s námi, už se sem valí ten černý mrak. To bude katastrofa ...“

„Krupobití?“

„Něco horšího.“

„Cikáni?“

„Ještě něco horšího.“

„Snad ne, pro Krista pána, pražští výletníci ?“

„Už jo!“

Kdo vymyslel ...

Zabíjačka.

„Vy jste včera zabíjeli, vid? Slyšel jsem kvičení. Nemáš jitřničku nebo jelítko?“

„To jsem kvičel já, že jsem přines špatné vysvědčení a „jelítek“ mám dost...“

Podezřelá červeň.

Otec k dceři: „Kde pak jste byli zase s panem adjunktem?“

„V lese, ale byli tam mravenci. Celé tělo mám červené .. .“

„Hm; a to ti lezli i po tvářích...?!“

Těžko vyhovět.

Výletník s pletencem buřtů a krajícem chleba u venkovské zahrady, kde je nápis: Netrhej! Nelámej!

„To se jim to napíše, ale jak to mám jíst, když jsem nechal nůž v Praze ...“

V romantické krajině.

Měšťák: „A vás, pantáto, tahle romantická krajina pranic nerozehřeje?“

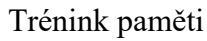
Venkovan: „I což o to, rozehřeje někdy až moc; když musím přes ty kopce s naloženým trakařem.“

V létadle.

Větroplavec, který unesl milenku: „Víš, Bertičko, že jsme teď ve výši 2000 metrů?“

„Tak vidíš a doma teď jistě zlí lidé říkají, jak hluboko jsem klesla...“

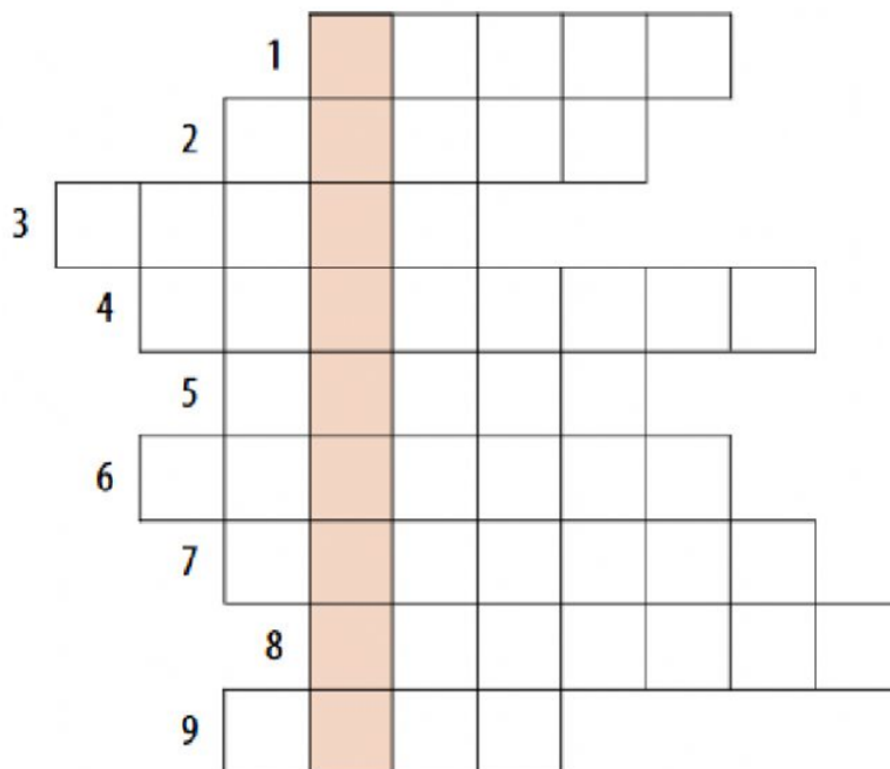

Hledej stejná slova! (distribuce pozornosti)

Teď vyjmenuj slova, která se v testu opakovala. Kolik jich bylo a která to jsou?

KŘÍŽOVKY DO LESA

Zdroj: www.liska-evvo.cz

1. pták označovaný jako doktor stromů
2. Který jehličnan má šišky rostoucí směrem nahoru?
3. myslivec
4. hudební nástroj, roh, který zahajuje hon
5. dřevina s kmenem
6. malý strom
7. malý kořen
8. v lese zabloudili Jeníček a ...
9. kmen stromů pokrývá

Jak nás tchyně otráвила

Když jsem se před lety seznámila se svým nadcházejícím, byla jsem po nějaké době pozvaná k jeho rodičům na návštěvu a oběd. Ostatně, můj přítel už u nás byl, teď byla řada na mně.

Celá nervózní jsem se chystala na návštěvu budoucí tchyně a tchána. Zvláště pečlivě jsem vybírala vhodné oblečení, aby působilo slušně, upraveně a nepůsobilo nijak vulgárně. Také jsem zakoupila drobné dárečky, kterými bych rodiče svého milého potěšila.

Konečně nastal den D a můj nastávající si mě vedl domů. Po úvodním přivítání jsme usedli ke stolu. Rodiče mého milého na mě působili přívětivě. Bylo znát, že chtějí zapůsobit. Právě proto maminka mého přítele přichystala menu, které zůstalo i pro členy rodiny utajeno. S hrůzou jsem zjistila, že tříchodové menu se skládá, snad kromě moučníku, ze samých houbových pokrmů. Já totiž houby nejím. To věděl i můj přítel, nemohl ale o tom svou maminku informovat, když ani on netušil, co se bude podávat.

Maminka mého přítele byla nadšená houbařka. Proto hned ráno odešla do lesa, nasbírala košík hub, a z těch následně přichystala pohoštění.

„Pěkně papejte, sama jsem je nasbírala, jsou čerstvé,“ usmívala se nadcházející tchyně.

Nechtěla jsem jí kazit radost. Houbové pokrmy do sebe ale nedostanu, i kdybych se sebevíc snažila. A tak jsem jen bezradně zírala do talíře. Příteleva maminka naštěstí odskočila, aby naložila na talíř další chod, a toho jsem využila. Bleskově jsem si vyměnila s přítelem talíře. Jemu na talíři zbývala už jen rýže, kterou jsem dojedla. Budoucí tchán vše pochopil a držel s námi basu, nic neprozradil.

„Koukám, že vám chutná. Nechcete ještě přidat?“ zeptala se příteleva maminka a chystala se mi naložit další porci houbové číny. *„Kdepak,*

máte to moc dobré, ale já už nemůžu,“ zalhala jsem a dojídala suchou rýží. Můj přítel vedle mě funěl, protože už měl v sobě svou i mou porci houbové polévky a dvě porce číny z hub.

A tak maminka přinesla moučník. Tam naštěstí houby chyběly. A protože jsem už byla hladová, slupla jsem ho v mžiku a konečně jsem si pochutnala i já.

Odpolední zábava pomaličku ubíhala, když můj přítel najednou zbledl a odběhl na toaletu. Když se vrátil, přiznal, že mu není dobře a na toaletě zvracel. O chvíli později nevolnost postihla i jeho rodiče. Maminka byla bledá ve tváři, tatínek se držel za hrud' a s námahou chroptěl: *„Prosím tě, cos to z toho lesa přinesla?“*

„Byli to masáci, holubinky a pár kozáčků,“ dušovala se jeho choť. Všem třem bylo hůř a hůř, jen já byla v pořádku.

Příběh se stal v době, kdy ještě neexistovaly mobilní telefony a pevnou linku měl jen málokdo. Rodiče mého přítele bydleli na venkově, jediný dostupný telefon byl v hospodě na druhém konci vsi. Rychlejší bylo přepravit všechny tři nemocné do nemocnice autem. Rodina naštěstí měla auto před domem a já už tehdy vlastnila řidičák. Během chvíle jsem všechny tři naložila do auta a transportovala je jejich vlastním automobilem do nejbližší nemocnice.

Všem třem nakonec vypumpovali žaludek a nechali si je v nemocnici přes noc.

Když jsem pro ně druhý den přijela, to už má nastávající tchyně věděla, jak to s mou porcí hub bylo, jen odevzdaně vzdychla: *„Ještě že vy nejíte houby.“*

Tchyni tato příhoda nezastrašila. Když trochu pookřála a nabyla opět ztraceného sebevědomí, vypravila se do lesa zas. To už vzala i nás ostatní. Na houbách jsme si řádně vyčistili hlavu, nabili baterky, ale s úrodou jsme nejdřív zamířili do mykologické poradny, aby nám náš úlovek odborníci potvrdili. Tentokrát jsme chybu neudělali, nikdy člověk ale neví, kdy se zmýlí. Mimochodem, tenkrát se má tchyně spletla hned ve dvou druzích hub. Přesto to je má milá, zlatá a hodná tchyně.

Na borůvkách

Tak jako každý rok, vydala jsem se i letos s kamarádkami na borůvky. Vyjely jsme brzy ráno, my tři kamarádky, vlakem, s tím, že letos vyzkoušíme jiné místo, než na které jezdíme obvykle. Vešly jsme do lesa a několik hodin poctivě sbíraly. Sluníčko pálilo a nás to pořádně zmáhalo, vidina šťastných vnoučat pochutnávajících si na čerstvém koláči a borůvkových knedlících nám ale nedovolila polevit. Povídaly jsme si při sběru, sem tam jsme se napily teplé minerálky z batohu, záda nás bolela a už jsme se viděly doma u televize. Sladkých modrých bobulek bylo ale všude kolem nás tolik, že jsme sběr přerušily až pozdě odpoledne.

„Něco bych snědla,“ řekla jedna z kamarádek a my dvě ostatní jí musely dát za pravdu. Rozhodně to ale neměl být oschlý rohlík ze včerejška, který se krčil každé z nás na dně batohu.

„Chtělo by to kávičku, nejlépe se šlehačkou, a něco lepšího. Stačila by dobrá hutná polévka,“ navrhla jsem. Ani mé kamarádky nebyly proti. Věděly jsme, že nedaleko je horský hotel, kde bychom se mohly zasytit. A protože jsme si potřebovaly pořádně protáhnout záda, vydaly jsme se k hotelu.

Byla to víc horská chata krčící se mezi stromy. Nabídku měla ale lákavou. Mimo již zmíněné polévky tabule při vstupu do hotelu lákala na smažený sýr, domácí výpečky a další gastronomické poklady, na které se sliny jen sbíhaly. Trošku jsme se otřely do kapesníků a chystaly se vstoupit.

„Kampak, kampak! Dovnitř s borůvkami nemůžete,“ zastoupil nám vstup bodrý stařec a ukázal na naše kyblíčky a košík. *„To by nám to tam za chvíli pěkně vypadalo.“*

„A kam je asi máme dát?“ zeptaly jsme se unisono.

„Od toho tu jsem já. Já vám je rád pohlídám,“ řekl stařec, a aby dodal svým slovům důvěru, ukázal na několik kyblíčků, bandasek, konviček a dalších nádob s plody lesa za svými zády. Mezi nimi se krčil také košík

výstavních křemenáčů. Nerada bych svůj celodenní sběr svěřovala komukoli neznámému. Když jsem ale viděla, že stařec hlídá poklady i ostatním, neměla jsem důvod mu nedůvěřovat. S kamarádkami jsme složily naše poklady k nohám toho starce a hladové jsme vpochodovaly do restaurace. Náramně jsme si pochutnaly, i kávu se šlehačkou si daly, a rozhodly se, že borůvek už máme dost a půjdeme z hotelu rovnou na nádraží.

Jaké bylo ale naše překvapení, když jsme vyšly ven a po našich borůvkách, ba i po starci jako by se slehla zem.

Obešly jsme chatu a spolu s námi i několik dalších důvěřivců, kteří nebyli do hotelu s borůvkami vpuštěni. Stařec ale nikde nebyl. A tak jsme se vrhli na obsluhu v hotelu. *„Už zase? Máme ho tu každý rok. Vždy se tu nečekaně objeví, nachytá pár lidí, obere je o úrodu a zmizí.“*

Cože? Tak my jsme se celý den hrbily, nechaly se oďobávat všelijakou havětí, ani na chvilku jsme si neodpočinuly, aby naše sladké, titěrné a tak milované plody lesa si odnesl ten dědek?

Bylo to bohužel tak. Zmizely borůvky všech, kteří v tu dobu do hotelu zavítali, zmizel i košík výstavních křemenáčů. Ten děda to musel mít přichystané, musel mít někde auto, do kterého vše naložil a zmizel. Jak nám potvrdila obsluha hotelu, měl v tom už praxi.

Nezbývalo nám proto nic jiného, než abychom se při cestě zpět znovu zastavily u borůvčí a už téměř při měsíčku se nesnažily nasbírat ještě pár kulatých plodů pro vnoučata. Každá jsme se vrátila domů s pouhým litrem borůvek a dopálená na neznámého filutu. A přísahám, že své borůvky už nikdy nedám z ruky!

Kterak babička strašila lékaře

Že se občas bojíte jít k doktorovi, s jakými zprávami o vašem zdravotním stavu se vytrasíte? A věřili byste tomu, že se může stát, že se lékař bude bát vás? Přesně tohle se totiž stalo mojí babičce. Ale pěkně od začátku.

Moje babička byla odmala na levou stranu hluchá. Jako dítěti se jí zanítilo střední ucho a její tatínek odmítl jít s – dle jeho názoru – „takovou banalitou“ k lékaři. Tvrdil, že každou nemoc spolehlivě vyléčí česnek. Proto nejprve svou dcerku donutil pár syrových stroužků požvýkat a následně jí jeden nacpal do ucha se slovy, že tahle meducína vytáhne všechny záněty. Podle mého názoru se česnek v uchu divil „aji ušima“ (jak se u nás říká), cože se to po něm chce, a rozhodně nemínil tahat nic a odnikud.

Další, kdo se divil „aji ušima“, byl o několik dní později ušní lékař (ke kterému přece jen nakonec dorazili) – to když tahal česnek z babiččina ouška. Mému pradědečkovi doporučil, aby propříště přenechal léčení odborníkům a česnek topinkám.

Vzhledem k tomu, že se celá příhoda odehrála ještě za císaře pána, babiččin sluch byl nenávratně poškozený a babi s tímto hendikepem musela žít. Ale ani tato vada jí nebránila hrát ochotnický divadlo, recitovat, vystupovat na různých akcích, chodit na koncerty a podobně.

S postupujícím věkem se jí sluch pochopitelně dále zhoršoval. Nebudeme si ovšem nalhávat, že svého omezení někdy cíleně nevyužívala. Především, když něco nechtěla slyšet, rozvíjely se u ní náhlé vážné ataky selektivní hluchoty. A jindy naopak co neslyšela, to si vymyslela – přirozeně tak, aby se jí to co nejvíc hodilo do krámu.

Stávalo se ovšem, že jednou dvakrát do roka chytila rýmu – a v takových okamžicích byla hluchá naprosto dokonale. Obvodní lékař jí pak vždy doporučil návštěvu na ušním, kde jí, aby opět aspoň trochu slyšela, uši „profoukli“.

Onoho památného dne (na který později babička vzpomínala s lišáckým úsměvem na rtu, zatímco lékaři se při vzpomínce na něj pokaždé dozajista zježily všechny chlupy) bylo opět zapotřebí výše zmíněného ošetření. Babička tehdy už skoro neslyšela, pravda, od posledního úkonu uběhl už přinejmenším rok. Do ordinace ji tehdy výjimečně doprovázela moje máma, která ovšem netušila, čeho se brzy stane svědkem...

Již sám začátek ošetření proběhl trochu netradičně, protože lékař, který ordinoval, byl nový, takže máma mu musela celou situaci vysvětlit a popsat mu, jak k takovému poškození sluchu u babičky došlo. Babička mezitím trpělivě seděla na stoličce, a když se na ni doktor obrátil, aby jí vysvětlil, že až on mávne rukou, ona má říct: „Káva,“ a polknout, jen přikyvovala, že všechno ví, všechno zná, všemu rozumí a že už tady byla nejmíň pětkrát. Skoro by se chtělo napsat, že to pouštěla jedním uchem tam a druhým ven, ale vzhledem k tomu, že měla uši ucpané, spíš to jen tak prošumělo kolem ní.

Události, které následovaly, moje máma do smrti nezapomene.

Lékař mává rukou.

Babička zničehonic velmi nahlas řve: „Huk!!!“

Máma leknutím vyskakuje ze stoličky, jež se poroučí k zemi.

Kolem dokola se snášejí chorobopisy, které rozhodila zdravotní sestra, jež mezitím bourá do zdi, v níž zanechává obrys své postavy, jak to známe z animovaných grotesek.

Doktor, byv vyděšen k smrti, následuje příkladu stoličky. Při pádu máchá rukama, což je babičkou mylně považováno za opakování signálu.

Do rytmu lékařova mávání se ordinací nese babiččin řev: „Huk! Huk!! HUK!!!“

Když řev utichnul a když sestra posbírala rozházené papíry, a když se doktorovi ustálil krevní tlak a on se přesvědčil, že bezprostřední fyzické napadení od pacientky mu pravděpodobně nehrozí, konečně si mohli vše vyjasnit. Jak se brzy ukázalo, babička vskutku neplánovala všechny přítomné náležitě postrašit. Ve své podstatě si za celý problém lékař mohl sám: při nástupu do ordinace se totiž dostatečně neinformoval u svého předchůdce, který při profukování uší nepožadoval od svých pacientů slovo „káva“, ale právě citoslovce „huk“. Zároveň byla tomuto mladému lékaři celá příhoda náležitým poučením: v budoucnu svým hůře slyšícím pacientům pro jistotu instrukce psával alespoň heslovitě na papír.

Těžce zkoušená tátova trpělivost

U nás v rodině se traduje, že když jsem se měla narodit, řekl prý táta mým dvěma bratrům: „Jestli budeme mít kluka, bude to dobré. To budeme na mámu v přesile. Ale pokud se nám narodí holka, bude nás s mámou cvičit všechny!“

„Ale nás je pořád co do počtu víc,“ nesouhlasili s jeho tvrzením mí dva sourozenci. „Vzpomenete na moje zlatá slova!“ pronesl táta, když jsem byla přivezena domů.

A jak si tak zpětně promítám zážitky z dětství, na jeho zlatá slova skutečně došlo – a navíc mi bylo coby holčičce poměrně dost lumpáren prominuto. Výprask jsem od táty nedostala nikdy, a to jsem jeho trpělivost zkoušela docela hodně.

Například tenkrát, když měl táta jet s hudebníky na zahraniční zájezd a těsně před odjezdem hledal pas. Celá rodina obrátila dům vzhůru nohama, všichni hledali, vědělo se, že nikde jinde, než doma být nemůže. Já jsem tehdy byla malá, tříletá, a seč mi síly stačily, pomáhala jsem při hledání, ačkoliv pochybuji, že jsem věděla, co se to vlastně hledá. Pořád jsem tehdy s sebou nosila takovou dětskou taštičku a v ní jsem měla nacpané oblíbené hračky, malého medvídka, kapesníčky a podobné věci.

Po několikahodinovém hledání – to už se ovšem „jelo asi třetí kolo“ a uvažovaly se různé možnosti jako odcizení, spálení a podobné – se jeden z mých bratrů zadíval na moje příruční zavazadlo a udeřil na mě: „Co to tam vlastně máš?“ Přitiskla jsem si prý tašku k sobě jako vzácnost a prohlásila: „Já tam mám tatínkův obrázek!“ Za mého mohutného pláče, že se mi bere poklad, byl obsah vysypán a ejhle! – tátův pas byl na světě. Nejen, že mi nebyl udělen výprask, ještě se můj otec chlubil, kudy chodil, jak ho jeho dcera zbožňuje.

Jednoho jara se táta rozhodl vysadit na zahrádce cibuli a salát. Já jsem mu přirozeně musela asistovat – vyzbrojena novým dětským zahradním nářadím, které mi koupila babi: kyblíčkem, lopatičkou, hrabičkami, motyčkou... Táta se věnoval záhonům. Zasadil cibuli a odebral se k pařeništi, kde vysazoval salát. Když dokončil i tuto činnost, vzhlédl byv spokojen se svým výkonem a shledal,

že záhon s cibulí je nějak divně „přeoraný“. To už jsem mu nesla v kyblíku většinu cibulek, které jsem s úspěchem vyhrabala...

Jindy jsem mu téměř přivodila infarkt. Přišly jsme s mámou a babičkou z nákupu. V ručkách jsem třímala novou hračku, která mi byla v obchodě zakoupena: gumovou žábu s hadičkou a balonkem. Žabka byla zespod vybavena gumovou spirálou, takže když se balonek stisknul, spirála se nafoukla a žába poskočila. Byla to docela věrohodná imitace tohoto živočišného druhu.

Táta si tehdy po obědě dával dvacet na pohovce v obýváku – a mě nenapadlo nic lepšího, než mu hračku posadit na břicho a zkoušet, jak se jí bude skákat po této ploše. Táta se tím pádem probral, a když uviděl žábu, leknul se, zařval a odmrští ji do kouta. Dotyčná ještě poměrně dlouho poletovala po pokoji, odrážejíc se od všeho možného, zatímco já jsem brečela a v ručkách držela balonek s hadičkou, teď už bez žáby. Svoje si schytala máma s babi, že mi tak „blbskou“ věc zakoupily.

Zlatým hřebem ovšem byla příhoda, která se u nás dlouho tradovala. Nutno předeslat, že táta byl poměrně klidný člověk a dle výše uvedeného je patrné, že toho vydržel opravdu hodně. Ale pokud se už rozčílil, řval na celé kolo. Také tehdy ho „chytil rapl“ a vřískal po celé rodině. Všichni stáli v pozoru, kočky byly zalezlé a pes se staženým ocasem se rovněž někam schoval. Nikdo se neodvažoval ani pípnout.

V okamžiku, kdy otec nabíral dech k dalšímu hulákání, se do naprosto hrobového ticha ozval můj zpěv postrádající hudebního sluchu. Máma s odstupem let přiznávala, že v té chvíli jí přišly reálné dvě možnosti: buď že tátu trefí šlak, nebo – a to se jí jevilo jako výrazně pravděpodobnější – že táta rozsápe celou rodinu. Nestalo se ani jedno. Otec se rozřehtal na celé kolo. Rodina se ovšem shodla na tom, že tohle extempore prošlo jedině díky tomu, že jsem to zpívala já. Jen pánbů ví, jak by to dopadlo, kdyby se tehdy někdo přidal k mému: „Neťukej, neťukej, naši ještě neležejí, neťukej, neťukej, náš táta je divokej...“

23.7. – 22.8.

Zrozenci ve znamení Lva jsou rodilými vůdci, kteří jsou předurčení k pozicím, kde mohou uplatnit svoji přirozenou autoritu. Jsou to charismatické osobnosti stvořené k tomu, aby stály v centru pozornosti, a to v tom nejlepším slova smyslu. V kariéře jim velmi pomáhá organizační a diplomatický talent. Rádi se chlubí svými úspěchy a kritiku nenesou právě nejlépe. Jsou to však velmi dobrosrdeční lidé.

Horoskop na rok 2022

Milí Lvíčci, budete muset zpomalit a více odpočívat. Tento rok zapomeňte na hektické honění a raději se věnujte věcem, které vás baví. Určitě jste poznali, že vaše dosavadní činnost vás nenaplňovala, proto přemýšlejte, co byste mohli změnit. Určitě by to chtělo zvážit novou cestu životem, hlavně tím profesním. Zaměřte se na svůj rozvoj, a to ve sféře duchovní i pracovní. Přinese vám to štěstí a spokojenost.

Láska a přátelství

O protějšky nouzi nemáte, problém je v tom, že si vybíráte partnery nevhodné. To vám štěstí nepřinese. Naštěstí se přes to dokážete přenést a jít dál. Zatím ale zůstanete jen u nezávazného flirtování.

Peníze a práce

Dlouhodobé vztahy budou mít zelenou. Menší neshody s protějškem hravě překonáte a posunete se dál. Ve hře bude společné bydlení, svatba nebo založení rodiny. V každém případě vás čeká příznivý rok.

Rodina a vzťahy

Rodinný život si budete opravdu užívat. Čeká vás změna, a to velká. Se svým protějškem se můžete sestěhovat, hledat lepší bydlení nebo založit rodinu. V každém případě vaše rodinné sny se vyplňují.

Zdraví a kondice

Nemoci se vám budou většinou vyhýbat, ale to neznamená, že nebude dělat nic pro své lepší zdraví. Zamyslete se nad svým jídelníčkem, jděte si zacvičit, více odpočívejte a pomoci by mohla i meditace.

Charakteristika znamení

Živel: oheň

Kameny: diamant, horský křišťál, topas

Planety: Slunce

Barva: oranžová, hnědá a zlatá

Povaha: mužská

Opačné znamení: Vodnář

Muž Lev

Lev je rozený vladař a ve společnosti hned upoutá něčí pozornost. Nesmíří se s tím, aby hrál druhé housle. Rád stojí v popředí a usměřňuje ostatní. Umí perfektně vycházet s lidmi.

Silné stránky

Má všestranně silnou osobnost a je rodilým vůdčím typem. Disponuje organizačními schopnostmi a přirozenou autoritou.

Slabé stránky

Díky svému vrozenému talentu je zvyklý stát v centru pozornosti. Může být proto citlivý na kritiku a potřebuje obdiv.

Má rád

Ze všeho nejvíc miluje komplimenty a uznání. Potrpí si také na kvalitní věci a luxus. Má vztah ke sportu a rád soutěží.

Nemá rád

Nikdy se nesmíří s porážkou a podceňováním. Z míry ho dokáže vyvést jediné konkurence, pokud mu začne šlapat na paty.

Žena Lev

Lvice je temperamentní a energická žena, již nechybí sebedůvěra. Je to průbojná a vyrovnaná bytost, která vždy ví, co chce. Přitom však působí neskutečně žensky a velmi přitažlivě.

Silné stránky

Je sebevědomá, má příjemné vystupování a velký talent jednat s lidmi. Je to silná osobnost, je nezávislá a spolehlivá.

Slabé stránky

Někdy přecení své schopnosti a nabere si toho na sebe příliš. Se svou šikovností to však obvykle nakonec stejně zvládne.

Má ráda

Baví ji sport a pohyb, ale pečlivě dbá taky o svoji krásu a zajímá se o módu. Oceňuje hezké věci a dobrou společnost.

Nemá ráda

Nemá v oblibě slabochy a lidi, co neumějí dodržet své slovo. Nerada prohrává a vadí jí, když ji něco zbytečně omezuje.

23.8. – 22.9.

Lidé narození v zemském znamení Panny jsou obdařeni pečlivostí, logickým myšlením a trpělivostí. Jsou pracovití a mají velký smysl pro detail. Jsou to spíš realisté než snílci, stojí nohama pevně na zemi. Mají sklon k perfekcionismu a k věcem se staví kriticky. Často je najdeme v pečovatelských pozicích, rádi pomáhají ostatním a velmi důležité pro ně bývá zdraví, čistota a pořádek ve všem, co dělají.

Tento rok bude dosti hektický, možná nenajdete čas ani na pořádnou dovolenou, ale všechno vám vynahradí spokojenost ve vztazích, materiální a profesní oblasti. A přestože se nezastavíte, i vaše zdraví bude výborné. Bude to také tím, že práce vás baví a naplňuje. Můžete se dočkat kariérního postupu, velkého uznání a dokonce finanční stránka bude lepší a lepší. Vy prostě víte, jak na to, aby se dařilo.

Láska a přátelství

Nezadaným se blýská na romantické vztahy, potkají partnera, který je bude doprovázet na cestě životem bez větších karambolů. Zadaným bude partner velkou oporou, přestože na sebe budou mít málo času.

Peníze a práce

Máte schopnosti, výborně komunikujete a ve svém oboru se vyznáte. To je všechno základ pro úspěšný postup nebo začátek podnikání. Dokonce vás čeká několik zahraničních služebních cest. Studujte jazyky.

Rodina a vzťahy

Pozitivní změny vás čekají také v bydlení. Je možné, že uvažujete o koupi nemovitosti a zatím vám žádná nepadla do oka. Nyní najdete bydlení svých snů, kde se budete cítit velmi dobře vy i celá rodina.

Zdraví a kondice

Zdraví vám bude sloužit, jen je možné, že budete pociťovat únavu vzhledem k množství práce, která je před vámi. Tady pomohou relaxační techniky, například jóga, meditace či masáže nebo výlet do přírody.

Charakteristika znamení

Živel: Země

Kameny: jaspis, zlatý topas, azurit

Planety: Merkur

Povaha: ženská

Barva: zelená a žlutá

Opačné znamení: Ryby

Muž Panna

Je to člověk na úrovni, na kterého se můžete spolehnout. Je vzdělaný, má přehled, je pracovitý a velmi pečlivý. Nepatří mezi snílky a v tom, čemu se věnuje, se snaží být nejlepší.

Silné stránky

Ve všem, co dělá, má rád systém a pořádek, díky čemuž je jeho práce perfektní a ve svém oboru bývá opravdovým expertem.

Slabé stránky

Když má nějaký problém, drží ho v sobě a není pro něj snadné mluvit o tom, co ho trápí. Své pocity projevuje opatrně.

Má rád

Vyhovuje mu pořádek ve všech oblastech života, jak v práci, tak i v soukromí. Zakládá si na vědomostech a na vzdělání.

Nemá rád

Představa, že by měl spolupracovat s někým, kdo neumí udržet ve věcech systém a není profesionál, mu nahání husí kůže.

Žena Panna

Žena narozená pod vládou Panny je pevně ukotvená v realitě, ale v srdci má sny, kterým věří a jde za nimi. Je to dáma, která vždy působí důstojně a své emoce si nechává pro sebe.

Silné stránky

Je to praktická žena, která stojí nohama pevně na zemi. Na všem, co dělá, si dává velmi záležet a je na ni spolehnutí.

Slabé stránky

Nejraději by měla všechno perfektní a někdy je přehnaně kritická. Nejen vůči svému okolí, ale především sama k sobě.

Má ráda

Má dobrý vkus a oceňuje hezky sladěné věci – ať už v oblečení, nebo v bytě. Potrpí si na kvalitní potraviny a čistotu.

Nemá ráda

Chaos není pro ni. Nemá ráda nepořádek a zmatek, dokáže ji naštvat lehkovážnost i neúmyslné zanedbání důležitých věcí.

RAJČATA

Je to taková dobrota, přitom si rajčat po dovezení z Ameriky do Evropy tři sta let nikdo nevšímal.
Lidé se totiž...

R O Z T R O J E N Í Í N Ě T Š R M S
 Í Č J E R K M L Y N A Ř Í K B U O Á
 Č A N Í P E Ř P E Á O K N R Z R P R
 E V A R N A Ř V L V L I Ř Í T Ž O A
 P Ý N Í L E T A V O H R V A N Z R N
 E R Ó K S S Č D B P N A B Y T Í C V
 Č K A T R E A O S U E L R A R E E O
 E O U V Ý P U S T K A M Ž T I C L Š
 K P Z J O Č E Z R S Í N U I A O Á P
 S O U T E P C P N E O N O L N D N E
 R P S K U Í I Ů U S J N P A G Š N L
 O I A M R V D S T P Í M R U U A E O
 L S D K O L E O Í T E H S T L L C P
 N O E Ň Ň D E B U T A N T K A A O E
 I V K V L Á R N N O U Z E A C P C H L
 Č A V O C L H O P U L E N C E A O O
 K Č S T S A K S M Á S D Í L N O S T
 A T S O N L E T I L O V K Ř I V D A

AKTUALITA
 ALBATROS
 CÍRKEV
 ČEPEČEK
 DEBUTANTKA
 EMULGACE
 HRANOL
 CHALUPNÍK
 KLOBOUČEK
 KONTEMPLACE
 KOSMODROM
 KREJČÍ

KŘIVDA
 LEVHART
 LISTOPAD
 MLYNAŘÍK
 NABYTÍ
 NAHNUTÍ
 NAVRHOVATEL
 NOUZE
 ONDATRA
 OPATRNOST
 OPULENCE
 PALAŠ

PELOTA
 PIVOŇKA
 PLETAŘKA
 POHLCOVAČ
 POKRÝVAČ
 POLEPŠOVNA
 POPISOVAČ
 PORCELÁN
 PRAVOPIS
 PRSTENÍK
 PŘEPÍNAČ
 PŘESTUP

PUKRLE
 PUPENEC
 REEDICE
 ROLNÍČKA
 ROZTAŽNOST
 ROZTROJENÍ
 ROZVRSTVENÍ
 SDÍLNOST
 SESKUPOVÁNÍ
 SHÁŇKA
 SKÓRE
 SMRŠTĚNÍ

SOKOL
 STOČENÍ
 STRNUTÍ
 TRIANGULACE
 USEDLOST
 VARNA
 VATELÍN
 VÍZUM
 VOLITELNOST
 VÝPUSTKA
 ZPŮSOBNOST
 ZRNKO

////////////////////////////////////

1 „Až si mě vezmeš, můj milý, chci abys věděl, že s tebou chci vždy sdílet všechny tvé neúspěchy, prohry, trable, těžkosti a jiná trápení,“ vyznává se dívka. „Ale já jsem celkem šťastný muž, nemám žádná trápení ani problémy,“ opáčí chlapec. „...!“										
POMŮCKA: AEV, KEY	VAŘENÉ MASO	1. DÍL TAJENKY	INICIÁLY MODERÁ- TORA ŠÍPA	SPZ PRAHY		VZLYKNUTÍ	PLEVEL	ZABLESK- NUTÍ	ČÁSTICE	SEKNOUT
ŠKRABÁK PLUHU					SKŘÍPAT					
PATŘÍCÍ VÁM					ILUZE NÁZEV ŘÍMSKÝCH 1000					
INICIÁLY FOTBALISTY KVAŠŇÁKA			CHVÁLIT VYDAVATEL TISKOPISŮ							
CHARAKTE- RISTICKÁ VLASTNOST				INTELEKT CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO					2. DÍL TAJENKY	UMĚLÁ HMOTA
	SADA NĚMECKÉ MĚSTO				OBUVNICKÝ NUŽ OTÁZKA 3. PÁDU					
NOUZOVÝ NOCLEH					LICHO- KOPYTNÍK ŘECKÉ PÍSMENO					
PODNIK V OPAVĚ						CITOSLOVCE PLAŠENÍ BRÝLE HOVOR.				
ZNAČKA NANO- METRU			JM. KOMEN- SKÉHO ROZPOU- ŠTĚDLO				CITOSLOVCE ODPORU HEREC JIRÍ ???			
NĚMECKÉ ZKR.				PŘILNOUT OTÁZKA NA MÍSTO						
	MRAK	INICIÁLY HERCE KOHOUTA SLABÝ VÍTR			SARMAT CITOSLOVCE ŠTĚKÁNÍ					VLÁDA VOJENSKÁ
KONTURA					STROMO- RADI SLADIDLO					
ZNAČKA STŘEŠNÍCH TAŠEK						ZKR. UMĚL. VYS. ŠKOLY KLÍČ ANGL.				
SLADKO- VODNÍ RYBA				NEPOD- STATNO CHEM. ZN. RADIA				INIC. ZPĚV. NAVAROVÉ KOMPAKTNÍ DISK ZKR.		
JMÉNO PSA					TLACHAT HOVOR.					
SVATEBNÍ KVĚTINA					RYCÍ NÁSTROJE					

[illegible]

„Tak co, poslechl jste mne a spal jste o dovolené při otevřeném okně, pane Breburdo?“

„A obtíže zmizely?“

Lékař má v noci ucpaný záchod. Manželka říká: „Zavolej instalatéra!“ „Teď v noci?“

„No dobře.“ Zavolá tedy instalatérovi. Tomu se nechce, ale lékař ho přesvědčuje:

U doktora: „Abyste se vyléčila, musíte jíst alespoň jedno vejce denně.“

„Ale já vejce nesnáším!“

„Říkám jíst, ne snášet.“

Pohovor u Českých drah:

„Dobrý den, já se hrozně omlouvám za zpoždění...“

„Jste přijat!“

Jeden státní úředník si postěžuje druhému: „Já nevím, co proti nám ti lidé pořád mají. Vždyť jsme nic neudělali!“

„Jenom žádnou paniku“, uklidňuje lékař pacienta, „tuto operaci už jsme prováděli nejméně třicetkrát. Jednou se musí povést.“

Velitel řve při výcviku na vojáky: „Tak, a teď se budeme plazit po rovné zemi!“

Z řad vojáků se ozve: „Ale, pane veliteli, Země je přeci kulatá!“

Velitel: „Kdo to řekl??“

Voják: „Prosím, Koperník!“

Velitel: „Koperník – padesát kliků!!!“

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek. A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“ Pepíček na to:

„Tak jo.“ Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme dědo.“

S výjimkou tasemnice nemám vyživovacích povinností.

paní Pisková Božena
paní Handlířová Ludmila
paní Samková Edita
paní Schinzelová Jiřina
pan Kovalský Pavol
paní Paulasová Božena
paní Mišková Erika
paní Pospíšilová Růžena
pan Kuchařík Miroslav
paní Chytková Stanislava
paní Janová Hana

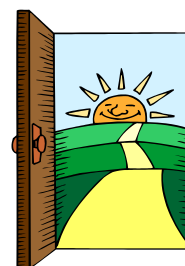

pan Ěila Jan
pan Fukal Karel
pan Karafiát Jiří
paní Křivánková Marie
pan Procházka Jaromír
paní Smažilová Marie
paní Součková Eva
paní Sýkorová Naděřda

Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.

pana Karafiáta Jiřího
paní Sedlákovou Drahomíru
paní Hejátkovou Ludmilu

paní Paternová Zdeňka
paní Mastná Marie
paní Dočkalová Vladimíra
paní Nováčková Marie

paní Miroslava Kopečková
paní Zuzana Mlejnková
pan Stanislav Růžička
pan Stanislav Štěrba

pan Karel Blatný
pan Miloslav Neumann

*Přejeme vše nejlepší, hodně
zdraví, štěstí, lásky a
spokojenosti.*

Vítáme nové obyvatele: paní Zoru Ergensovou

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustila:

paní Růžena Malcová

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč